

369. Ó, testvérek, ne álljunk...

1. Ó, test - vé - rek, ne áll - junk, Csak e - lö - re men - jünk,
 És le - te - szik a tes - tünk A mély sír göd - ré - be,

Hisz lát - já - tok, hogy gyor - san El - mú - lik é - le - tünk,
 Míg te - hát a nap - pal tart, Ha - lad - junk e - lö - re.

Fent a menny - or - szág - ban, Fent a menny - or - szág - ban,

Fent a menny - ben, Nagy ö - röm - ben, Ott lesz majd nyu - gal - munk.

2. Már sok kedves testvérünk Bevégezte útját,
 Kik itt harcukban győztek, Várják az Úr szavát.
 Még nekünk harcolnunk kell, Ez itt a mi sorsunk,
 De győzelmünk segíti A mi hű Krisztusunk.
 Fent a mennyországban...

3. A nagy Király elől jár, És küzd helyettünk is,
Kereszt által az éjből A dicsőségre visz.
Csak Őt tekintjük mindig, Imával örködjünk,
Míg végre győzelemmel Sionba érhetünk.
Fent a mennyországban...

370. Hol pálmaágak lengnek...

(Sz.50)

Hol pál - ma - á - gak leng - nek, Ott lesz fe - hér ru - ha,

És szent zsol - tá - rok zeng - nek, Mert meg - szűnt a tu - sa.

Ott bé - ke, ö - röm vár rá - nk A könny s pa - nasz he - lyett,

A hosz - szú tél - nek múl - tán Az ál - dott ki - ke - let.